

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8539

гр. София, 01.11.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в закрито заседание на 01.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **6911** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр.с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на Р. Г. О. от [населено място], [улица], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.Г., за изменение на Решение № 5017 от 21.07.2022 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските, като се иска в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в пълния претендиран размер от 1000 лв. В молбата е посочено, че делото се отличава с фактическа и правна сложност, проведени са три съдебни заседания, разпитвани са свидетели и са изслушани експертизи.

На ответника е предоставена възможност да изрази становище по искането и от същия е постъпил отговор, в който е застъпено становище за неоснователност на искането.

Съдът намира, че искането за изменение на решението в частта му за разноските е подадено от процесуално легитимирана страна и при спазване на срока по чл.248, ал.1 от ГПК, следователно същото е процесуално допустимо.

С решението, чието допълване се иска, по жалба на Р. Г. О., подадена чрез адв.Г., е отменена Заповед № ЧР-11-965/24.06.2021 г., издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Военни клубове и военно-почивно дело" към Министъра на отбраната, с която е прекратено служебното правоотношение на Р. Г. О. от длъжността Началник на отдел "Почивно дело, координация и контрол", Главна дирекция "Военно-почивно дело и военни клубове", ИА "Военни клубове и военно-почивно дело". По делото от страна на жалбоподателката са претендирани разноски в общ размер 1300 лв. съгласно представени списък (л.229), от които 1000 лв. за адвокатско възнаграждение и 300 лв. за СИЕ. С диспозитива на съдебния акт в полза на последната са присъдени разноски в размер на 800 лв., от които 500 лв. за адвокатско възнаграждение и 300 лв. за СИЕ. За да редуцира размера на

претендираното адвокатско възнаграждение, Съдът е съобразил отправеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в с.з. на 23.06.2022 г. (л.231). Съдът е намерил възражението за основателно, като е изтъкнал, че нормата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г.

Направеното искане за допълване в частта за разноските е неоснователно.

По силата на чл.143, ал.1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт. Но свой ред нормата на чл.78, ал.5 ГПК предвижда в случаите, когато заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В случая пълномощникът на ответника своевременно е релевирал възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал.2, възнаграждението е 500 лв. В случая претендираното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение е редуцирано до минимума, предвиден в наредбата.

Преценката за наличие или липса на фактическа и правна сложност на делото се прави въз основа на същностните характеристики на спора, направените и уважени доказателствени искания, събираните доказателства.

На тази основа Съдът намира, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Касае се за често срещана в съдебната практика хипотеза на прекратяване служебното правоотношение поради съкращаване на щата. Не са налице обстоятелства, усложняващи казуса. Наред с това по делото е допусната основна СИЕ, в която само половината от въпросите са поставени от жалбоподателя, а другата половина – от ответника; както и допълнителна СИЕ, всички въпроси по която са допуснати по искане на ответника. Всички писмени доказателства, събрани по делото, са набавени по искане на ответника, а не на жалбоподателя. Жалбоподателят по делото е представил единствено списък на разноските. От страна на жалбоподателя не са представени никакви доказателства извън тези с жалбата, но те поначало са част от административната преписка, представена отново от ответника. Допуснатият по делото разпит на свидетел отново е по искане на ответника.

При това положение Съдът намира, че и минимално предвиденият в закона размер на адвокатския хонорар е достатъчен според фактическата и правна сложност на делото и е адекватен съобразно процесуалната активност на процесуалния представител на жалбоподателя.

Това прави съдържащата се в молбата претенция за изменение на решението в частта му за разноските неоснователна и тя следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Р. Г. О. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], за изменение на Решение № 5017 от 21.07.2022 г., постановено по адм.дело № 6911/2021 г. на АССГ, в частта му за разноските.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: